

Izbjegavanje sumnje, ogovaranja i uhođenje

O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, nekā sumnjičenja su, zaista, grijeh. I ne uhodite jedni druge i ne ogovarajte jedni druge! Zar bi nekome od vas bilo drago da jede meso umrloga brata svoga – a vama je to odvratno – zato se bojte Allaha; Allah, zaista, prima pokajanje i samilostan je. (Sura al-Hujurat, 12)

U gore navedenom ajetu, Allah spominje tri greške koje muslimani moraju strogo izbjegavati: sumnju, uhođenje i ogovaranje. Zapravo, ova ponašanja su povezana jedno s drugim jer osoba koja uhodi i ogovara druge mora također gajiti i sumnju.

Ono što je zajedničko ovim navikama jeste da su štetne po vjernike jer slabe međusobnu solidarnost i jedinstvo, umanjuju ljubav, saosjećanje i samilost. Opis uhođenja u ajetu jasno pokazuje koliko štete takvo djelo uzrokuje, iako se nekim ljudima ono čini beznačajnim.

U drugom ajetu Allah daje ozbiljno upozorenje onima koji govore o drugima kada nisu prisutni. Ajet sadrži slijedeću naredbu:

Teško svakom klevetniku-podrugljivcu. (Sura Al-Humaza; 1)

A ne valja tako! On će, sigurno, biti bačen u Džehennem! A znaš li ti šta je Džehennem? Vatra Allahova razbuktana. (Sura Al-Humaza; 4-6)

Iz ajeta u nastavku možemo vidjeti da se jasno upozoravaju na Džehennem (pakao) oni kojima ovo ponašanje nije strano. Očigledno je da ovakva iskvarenost nema mjesta u Kur'anu i da je vjernici moraju strogo izbjegavati.

Šejtan (Sotona) može promovirati klevetu i ogovaranje (zbog bjesa, ljubomore i zavisti) objašnjavajući da svako ima pravo iznijeti svoja osjećanja i mišljenja, te da je to u skladu s religijom. Međutim, Allah strogo zabranjuje ovaj vid ponašanja.

Isto vrijedi i za sumnju, još jedan od stavova koje vjernici treba da izbjegavaju. Ogovaranje i uhođenje su djela koja je lakše uočiti nego sumnju tako da vjernici koji ih uoče imaju obavezu i priliku da onoga ko to čini upozore. Ali sumnja se rađa u srcu i može ju uočiti samo ona osoba koja ju i osjeća. Ako joj se ne uspije oduprijeti, ta osoba može postati podložna zlim mislima. Vjernik je odgovoran ne samo za svoja djela, već i za svoje stavove, osjećanja i misli koje je ostavio izvan kontrole.

Vjernici su također odgovorni i za osjećanja poput ozlojeđenosti, zavisti, straha, ljubavi i sličnih koncepata. Šta god da je vjerniku na umu i šta god da osjeća on se mora pridržavati Allahovih granica postavljenih Kur'anom i sunnetom našeg poslanika (savs). Osoba koja kontrolira svoja negativna osjećanja i misli je, bez sumnje, na pravom putu.

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/izbjegavanje-sumnje-ogovaranja-i-uhodjenje>